

Història de la Capella de Sant Miquel

401 Old Santa Fe Trail, Santa Fe NM
87501

www.sanmiguelchapelsantafe.org

Un dels llocs històrics nacionals més importants però ignorats, la Capella de San Miguel és l'estructura religiosa catòlica més antiga dels Estats Units continentals. Construïda aproximadament al mateix temps que es va fundar la ciutat de Santa, cap al 1610, San Miguel s'assenta sobre els seus **fonaments originals** sobre una casa índia pueblo (cap al 1300). Està situada a la cruïlla del Camí Vell de Santa Fe, El Camino Real i el Camí Espanyol. La capella va començar com un santuari dedicat a Sant Miquel Arcàngel i ha servit com a lloc de culte catòlic per a indígenes mexicans, missioners franciscans, conqueridors espanyols i indis pueblo nadius. Es creia que la construcció original tenia forma rectangular i estava composta per un terra de terra i una teulada de fang.

La capella va ser probablement construïda pels indígenes de la província de Tlaxcala (Tlas - cal 'a) Mèxic que van arribar a Nou Mèxic com a catòlics, aliats espanyols i colons. Van construir la capella per a ells mateixos i per als soldats espanyols sota la direcció dels franciscans. La capella es troba al districte del **Barrio de Analco**, que significa "l'altra banda del riu" en Nautl. El districte es troba a 2 ½ blocs al sud de la plaça i és on treballaven i vivien els no espanyols. L'església va ser parcialment destruïda el 1640 a mans de Luis de Rojas, un governador

provincial que es va enfrontar a les autoritats eclesiàstiques.

San Miguel va ser objectiu de la **Revolta dels Pueblos de 1680** com a base per als aliats espanyols. El sostre va ser cremat i part de les parets van quedar danyades. Tothom qui s'amagava a la capella va morir. Va ser un atac concertat que va portar els espanyols fins al sud, fins a El Paso, a un exili de 12 anys. El 1692-1693, **el governador general Don De Vargas** va lluitar per tornar a Santa Fe i va repoblar la zona per als espanyols. La segona reconstrucció de San Miguel es va completar el 1710.

El 1798, l'alcalde de Santa Fe, **José Antonio Ortiz**, va finançar importants reparacions i la construcció del preciós retaule, el Retablo (retaule), que és indicatiu de l'arquitectura colonial espanyola de "**Laguna Santero**", un artista anònim però molt influent que va treballar a Nou Mèxic entre 1796 i 1808. Es creu que les seves "columnes salomòniques" retorçades a banda i banda són els primers exemples a Nou Mèxic i són molt típiques de la Laguna Santero.

El 1848 es va afegir un campanar de tres nivells a la capella i, el 1856, es va afegir la campana de San José, de 340 kg.

El 1859, l'**arquebisbe Lamy** va encarregar la fundació dels **Germans Cristians de La Sallians**. **per obrir una escola per a nois**. Es va construir un edifici de tres pisos, ara anomenat Edifici Lamy, a prop de San Miguel, que finalment va allotjar els estudiants del dormitori de 1859 a 1968. El tercer pis

ja no existeix a causa d'un incendi el 1926, i l'edifici Lamy va obtenir l'estatus del Registre Nacional del Districte Històric el 1975. L'institut St. Micheal va utilitzar la capella durant aquest període i encara és l'orgullós propietari i cuidador d'aquest tresor històric. El 1872, una horrible tempesta de vent va destruir els dos nivells de la torre i va fer caure la campana de San José a terra, deixant-la trencada en trossos o esquerdada. Ha estat dins de la capella des del 1895. Els seus orígens són desconeguts.

Entre el 1887 i el 1889, la capella, feta 100% d'adob, necessitava una reparació important. A causa de la manca de fons i mà d'obra, anava a ser destruïda. Els vilatans es van unir i, com a regal, van construir contraforts de pedra per apuntalar les parets d'adob i una teulada de quitrà i grava per substituir la vella teulada de fang. Dos anys més tard, es van afegir contraforts a la paret nord. Els Germans Cristians van afegir un terra de fusta un metre per sobre del terra de terra, una barana de comunió i una gran porta a l'entrada oest. **Així va començar la tradició centenària de suport comunitari, que encara es practica avui dia!**

El 1955, la Sra. Elizabeth Boyd (una conservadora d'art colonial espanyola) va iniciar una restauració del preciós retaule i va eliminar cinc capes de pintura blanca que s'havia utilitzat per cobrir el sutge i la brutícia del retaule. El terra de terra original i els esglaons del santuari més enllà de la barana del comunió ara es poden veure a través de les finestres de plexiglàs del terra de l'altar. Es van descobrir moltes restes d'hgyumab dels constructors de la

capella el 1610 i peces de ceràmica enterrades sota l'església mitjançant un georadar.

El senyor Roman Rochas, mexicà, va esculpir **les 14 precioses estacions de la creu de pi el 1957** com a regal a canvi de l'amabilitat que el germà cristià li va mostrar durant una malaltia. Els altres regals de Rocha es troben a la residència dels germans de l'institut St. Michael's.

El 2008, l'institut St. Michael's va establir una relació de col·laboració amb Cornerstones Community Partnerships organitzada pel director emèrit David K. Blackman per a la preservació de la capella de San Miguel. Cornerstones és conegut per la seva preservació, restauració i manteniment d'edificis antics d'adob a tot el nord de Nou Mèxic. El 2010, es va retirar l'estuc de ciment Portland, es va reparar l'adob i es va aplicar una capa d'acabat d'arrebossat d'adob. A la primavera del 2020, es va restaurar i conservar una altra paret exterior de la capella amb arrebossat d'adob i emblanquinament de calç. Es pot veure un vídeo d'aquest procés al lloc web de la capella.

Els orígens de la **campana de Sant Josep** són desconeguts. La llegenda i la tradició oral diuen que la campana va ser fosa a Espanya per commemorar una victòria cristiana dels moros. La campana va creuar l'oceà i va pujar per Mèxic, on **la senyora Loretta Ortiz, l'esposa de l'alcalde**, va comprar la campana a Vera Cruz i la va portar a Santa Fe. Una altra llegenda diu que la campana va ser fosa a la sorra de Nou Mèxic.

A la paret esquerra del santuari hi ha una pintura de **la Mare de Déu del Perpetu Socors**, una icona bizantina del segle XV. La icona original es troba a l'església de Sant Alfons de Liquori a Roma.

OBRES D'ART A LA PANTALLA DE L'ALTAR - detalls a continuació

(d'esquerra a dreta dels espectadors, de baix a dalt) #1-9 començant per dalt, d'esquerra a dreta.

Ovals del Virregnat de Nova Espanya, segle XVIII.

Oval #1 : Santa Teresa d'Àvila/Santa Teresa

Pintura núm. 2: (Centre superior)
Arcàngel Miquel/San Miguel (Nou Mèxic, c. 1755, restaurada)

Una obra primerenca de l'artista, cartògraf i líder cívic nascut a Espanya Bernardo Miera y Pacheco (1713-1785, encarregada i donada a la Capella pel mecenes Manuel Saenz de Garvisu)

Oval núm. 3 Santa Clara d'Assís/ Santa Clara

(Contemporània de Sant Francesc i cofundadora de l'orde franciscana de monges clarisses (Aquest retrat s'identificava anteriorment com a Santa Gertrudis/Gertrudis la Gran d'Alemanya)

Oval núm. 4: Sant Francesc d'Assís/San Francisco

Pintura núm. 5 : Crist Natzarè/Jesús Natzarè (Nova Espanya, segle XIX restaurada)

Oval #4:

Sant Lluís IX, rei de França / Sant Lluís Rei.

Bulto #7: santa no identificada, Nou Mèxic, XIX. Possiblement Santa Gertrudis o Sant Francesc.

Bulto #2: Arcàngel Miquel/San Miguel, Nova Espanya, XVIII

Bulto #3: probablement Sant Antoni/San Antonio o Saint Roche (Roque). Nou Mèxic, principis del XIX.

